

عنوان مقاله:

بهره مندان اسم اعظم از نگاه قرآن، روایات و تفاسیر عرفانی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادیان و عرفان تطبیقی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سیدخداکرم فلاحی - دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

موضوع اسم اعظم خداوند، از دیرباز در شاخه های مختلف علوم اسلامی بویژه عرفان اسلامی مورد توجه قرار گرفته است. نوشته حاضر با بهره گیری از قرآن، روایات و میراث تفاسیر عرفانی قرآن کریم بر آن است که بهره مندان اسم اعظم خداوند و مهمترین ویژگی آنان را کشف و معرفی کند. این پژوهش به روش کتابخانه ای و با بهره گیری از منابع معتبر به این نتیجه رسیده؛ اسم اعظم به گونه ای معلوم و قابل دستیابی است و به نظر می رسد اسمی است لفظی که هر کس بدان دست یابد و با آن خدا را بخواند، دعایش مستجاب می شود. خداوند این اسم را در اختیار بندگان خاص خود قرار می دهد از جمله؛ اهل بیت (علیهم السلام)، حضرت آدم (ع)، پیامبران (ع)، آصف بن برخیا (ع)، بلعم بن باعورا، علمای راسخ و انسانهای پاک، اما بهره مندی آنان از اسم اعظم متفاوت بوده، از این روی سهم پیامبرخاتم (ص) و اهل بیت (ع) از اسم اعظم بیش از دیگران بوده است و مهمترین ویژگی بهره مندان اسم اعظم، انقطاع کامل آنان از غیر خداست.

کلمات کلیدی:

اسم اعظم، بهره مندان اسم اعظم، تفاسیر عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466005>

